

Боре марди хасисе ба устои кулоҳдӯз як дона пӯсти гӯсфанд оварда хоҳиш кард: - Аз ин пӯст бароям кулоҳе бидӯз.

-Хеле хуб, - гуфт кулоҳдӯз, - медӯзам.

Он мард аз дукони кулоҳдӯз баромаду фикр кард: «Охир, ин пӯст калон аст. Шояд дуто кулоҳ дӯхтан мумкин бошад?. Боз ба назди кулоҳдӯз омаду гуфт:

- Усто, ту метавонӣ аз ин пӯст бароям дуто кулоҳ бидӯзӣ?

- Чаро надӯзам, албатта, медузам! - гуфт кулоҳдӯз.

-Ин тавр бошад, дуто бидӯз. - гуфт он мард ва рафт.

Ба фикри шумо давоми афсона чи тавр мешавад?

Каме роҳ рафту фикр кард ва баргашту пурсид:

- Усто, аз ин пӯст сето кулоҳ дӯхта наметавонӣ?
- Чаро не? Сето ҳам медӯзам!

Марди хасис хурсанд шуду пурсид:

- Чорто дӯхта метавонӣ
- Чорто ҳам метавонам!
- Панҷто ҳам метавонӣ?
- Панҷто ҳам медузам.
- Шашто ҳам?
- Медузам!
- Ҳафтто ё беҳтараш ҳаштто ҳам метавонӣ?
- Чаро натавонам? Ҳаштто ҳам метавонам.
- Пас, бароям ҳаштто кулоҳ бидӯз!
- Хеле хуб, ҳаштто медузам. Баъди як ҳафта биё

Марди хасис баъди як ҳафта ба назди кулоҳдӯз омада пурсид

- Кулоҳҳои маро дӯхтӣ?
- Дӯхтам! - гуфт усто ва ба шогирдаш фармуд:
- Кулоҳхоро биёр!

? Фикрҳои шумо тасдиқи худро фтанд?

Давоми авсона чи мешавад?

Шогирд рафту хаштто кулоҳ овард. Вале онҳо чунон буданд, ки ба сари одам не, фақат ба себ пӯшондан мумкин буд.

Мард ҳайрон шуду пурсид:

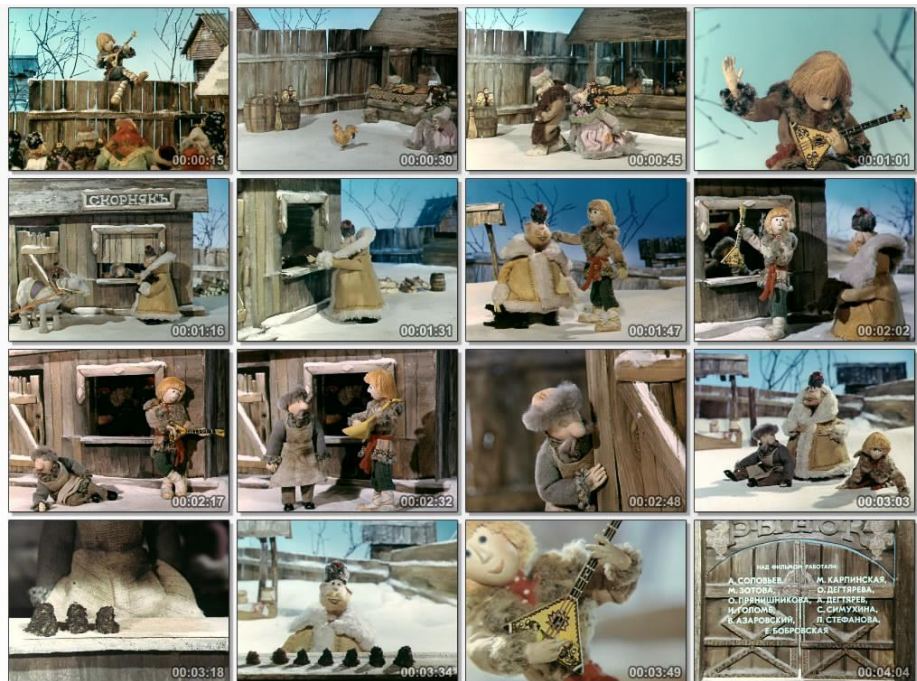
-Чаро кулоҳҳо ин қадар хурданд?

-Худат фикр кун! - гуфт устои кулоҳдӯз.

Марди хасис хаштто кулоҳи хурдакакро гирифта рафт ва ҳамеша фикр мекард: «Чаро кулоҳҳо ин қадар хурд шуданд?

Чаро?»

Аз авсонаи зерин шумо чи хулоса баровардед?

Вазифаи хонагӣ

*Дар асоси афсонаи «Марди хасис ва кулоҳдӯз» ба тарзи шифоҳӣ афсонаи нав тартиб диҳед. Усто ва талаби марди хасисро тағйир диҳед. Намуна: **Боре марди хасисе ба мӯзадуз...***